

Inleiding

Tweelingen vormen meestal een eenheid. In de meeste gevallen stammen zij van één ouderpaar af. Er zijn enkele soorten tweelingen, wat wij besproken hebben in brochure no.64.

Wat wij nog niet hebben besproken is het fenomeen ‘tweelingzielen’, of ook wordt het wel ‘elkaars spiegelbeeld’ genoemd.

Voor veel mensen zal het vreemd overkomen dat wij als individu niet compleet zijn. Dat heeft z'n oorzaak. Wel is er ergens iemand op deze aarde -meestal niet ver van ons vandaan- die ons spiegelbeeld is, onze tweelingziel die ons compleet maakt. Dan pas vormen wij een lichamelijke én geestelijke eenheid in liefde. Wij leven momenteel nog in het driedimensionale tijdperk, waarin dualiteiten of polariteiten zijn. Polariteit ontstaat daar waar een éénheid wordt gesplitst, zodat het twee tegengestelde helften worden, net als bij een magneet. Deze helften zoeken elkaar op, en zijn rusteloos totdat ze elkaar hebben gevonden en verenigd zijn. Het is de oerbehoefte in elk mens om zijn spiegelbeeld te ontmoeten en daarmee samen te smelten. Het diepe verlangen naar deze eenheid wordt wel ‘liefde’ genoemd, maar dat is te weinig gezegd. Het is meer een heimwee vanuit het hart naar vereniging met het spiegelbeeld. Dan wordt liefde tot beminnen.

De mens was van oorsprong één, een tweeslachtig wezen, een androgeen. In een driedimensionale wereld voelt een tweeslachtige zich eenzaam. Adam zag alle dieren in paren samengaan, maar zelf was hij alleen, twee in één. Dat stemde hem niet gelukkig. De Schepper splitste uit hem een vrouwelijk deel af en gaf deze aan hem, en hij noemde haar Maninne. Adam in het Hebreeuws = iesj, en Maninne = iesjá. Maninne zou in feite vertaald dienen te worden als Man-uit. Daarna is zij als tweelingziel weer samengesmolten met Adam, zodat zij een twee-eenheid vormden, waarna Adam haar Heva noemde, de moeder aller levenden. Dit is: ‘wat God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet’. Er zijn echter daarna heel wat huwelijken ontstaan die niet door ‘God zijn samengevoegd’, waarin niet het ware geluk terug te zien is.

In de schepping zijn wetmatigheden, principes, o.a. deling en afsplitsing van een éénheid, waarna een nieuwe samenvoeging en hogere eenheid tot stand komt. Van eenheid naar veelheid, en van veelheid naar hogere eenheid. Uit Adam de tweeslachtige, de manvrouw, wordt de vrouw Maninne afgesplitst, hoewel er in Adam -en in elke man- nog iets vrouwelijks aanwezig blijft. In elke vrouw is ook iets mannelijks, meer of minder aanwezig. Jakob Boehme zegt er het volgende van:

‘Dat de man zichzelf verliest aan de vrouw en dat de vrouw zichzelf verliest aan de man, zodat de man niet meer alléén man is, maar man én vrouw, en dat de vrouw niet meer alléén vrouw is, maar vrouw én man. Want in zulke vereniging smelten niet alleen de lichamen samen, maar ook ziel en geest’.

JHWH had Adam de levensadem ingeblazen, zodat hij tot een levende ziel werd. Ziel, geest en lichaam zijn niet te scheiden, en de mens bezit geen onsterfelijke ziel. De mens is sterfelijk, is een levende ziel, een totaliteit. In ons hart zetelt een stukje geheugen, het geheugen van het hart, wat ongeveer 40.000 cellen groot is, zie brochure 359.

Daarin zit de herinnering opgeslagen van ons spiegelbeeld. Vanuit deze herinnering zal men zijn/haar spiegelbeeld terugvinden vroeg of laat. Dat terugvinden gaat vanzelf, is vanzelfsprekend, aangezien de leegte in ons om vulling roept, en het gemis de drijfveer is van ons zoeken. De leegte doet pijn, geeft heimwee, veroorzaakt een gevoel van eenzaamheid. In heel de natuur zoekt het mannelijke en het vrouwelijke elkaar op. Wanneer het mannelijke het mannelijke opzoekt, of het vrouwelijke het vrouwelijke, is dat tegennatuurlijk en een vorm van degeneratie. Dr. Swaab heeft dat wetenschappelijk aangetoond in zijn hersenonderzoek. In Adam maakte dat zoeken de roep levend om zijn wederhelft te verkrijgen. Ook sommige dieren kiezen een vaste wederhelft voor het leven, o.a. de zwaan. Bij mensen worden de spiegelbeelden naar elkaar toe getrokken vanuit de herinnering die in het hart gecodeerd opgeslagen zit. De ontmoeting en herinnering van wederhelften zal ongekende vreugde verschaffen. Men gaat in elkaar op, terwijl men toch binnen deze hogere eenheid zijn eigen

individuele aard behoudt. Tweelingzielen of spiegelbeelden zijn in aanleg hetzelfde, maar de levenspraktijk leert dat zij verschillende wegen bewandelen voordat zij elkaars vervulling kunnen zijn.

Het gebeurt helaas maar al te veel dat tweelingzielen elkaar ontmoeten, voor kortere of langere tijd, en om moverende of egoïstische redenen weer van elkaar scheiden. Een jongen en meisje ontmoeten elkaar, ze lijken op elkaar en zijn elkaars spiegelbeeld. Na verloop van tijd blijkt dat hun religieuze overtuigingen of levensovertuigingen nog niet geheel hetzelfde zijn. Hij of zij laat zich beïnvloeden door familie of derden, met als gevolg dat de relatie verbroken wordt, wat pijnlijk is voor beiden. Men tracht de ontstane liefde te begraven, te doen alsof het spiegelbeeld niet voldoet.

Men luistert naar het verstand (het ego) en niet naar het hart. Het hart geeft intuïtief te kennen dat het spiegelbeeld de wáre is, maar het verstand laat na de waarheid te accepteren en redeneert de waarheid weg. Het verstand neemt een loopje met de herinnering van het hart en misleidt ons. Dat geeft daarna een leven vol pijn en tegenstellingen, want de wáre ontmoet men daarna niet meer, aangezien er slechts één spiegelbeeld bestaat en is. Meestal trouwen de uit elkaar gegane spiegelbeelden wel met een andere man of vrouw, die niet, of bijna beantwoordt aan het spiegelbeeld. Evenwel zit

men nooit op dezelfde frequentie, zodat het na verloop van tijd botst en niet langer resoneert zoals het was met het echte spiegelbeeld. Wat te doen na een uit elkaar gaan van spiegelbeelden? Wachten is de enige oplossing om teleurstellingen te voorkomen. Men kan er beter om verlegen zijn, dan ermee verlegen zijn. Wat God heeft samengevoegd aan spiegelbeelden, scheidde de mens niet. Degene die wél scheidt, begaat daarna een ernstige breuk en laadt erdoor een vloek op zich, waardoor het ware geluk hen blijvend zal ontbreken.

Wat geeft de bijbel aan informatie over tweelingen?

Genesis 38:27 En het geschiedde ten tijde, als zij baren zou, ziet, zo waren tweelingen in haar buik.

Hooglied 4:2 Uw tanden zijn als een kudde schapen, die geschoren zijn, die uit de wasstede opkomen; die al te zamen tweelingen voortbrengen, en geen onder hen is jongeloos.

Hooglied 4:5 Uw twee borsten zijn gelijk twee welpen, tweelingen van een ree, die onder de leliën weiden.

http://www.droomvrienden.nl/bewust_tweelingzielen.html

Het vinden van je tweelingziel

Men dient vooraf zichzelf te verliezen, om tot het ware zelf van jezelf te komen. Dat is bijbelse taal, zie:Markus 8:35

Bij de tweelingzielen gaat het niet uitsluitend om hun liefdesrelatie, maar vooral om hun persoonlijke ontwikkeling, om elkaar in positieve zin te kunnen stimuleren. Men wil veel van elkaar leren, elkaar opbouwen en aanvullen. Het gaat om het doorzettingsvermogen, om het onderzoek wat men doet zo vruchtbaar mogelijk te doen zijn, wat het uiteindelijke doel heeft om de aarde en samenleving te veranderen. Dan vindt men zichzelf terug in het spiegelbeeld van de ander, hoewel men zichzelf blijft en aan zichzelf blijft werken. De samenwerking tussen ware tweelingzielen is dan ook buitengewoon vruchtbaar, daar ze beiden de waarheid zoeken, en als mollen de bodem doorwoelen om de waarheid naar boven te halen. Ze stellen alle oude dwalingen en misstanden aan het licht, en willen de nieuwe wijn slechts in nieuwe lederen zakken bewaren en opslaan. Ze hebben de waarheid hoog in hun vaandel, zodat ze alles kunnen achterlaten wat daarmee in strijd is. De oude normen en waarden, de oude dogma's en geloofsbelijdenissen, de oude inzettingen en tradities, ze onderzoeken ze op hun waarheidsgehalte. Wat niet de toets doorstaan kan wordt verworpen. Zelfs het huwelijk nemen zij op de korrel, en al wat voor de mensen heilig is zoals de heilige boeken, o.a. de Bijbel. Het enige wáre huwelijk is immers de verbinding van tweelingzielen, wat niet door mensen maar door God wordt samengevoegd. Niet de mensen, niet het stadhuis, niet de kerk, maar God voegt samen. Mensen letten vooral op leeftijdsverschillen bij een huwelijk. Met minachting wordt veelal gesproken over een huwelijk met een al te

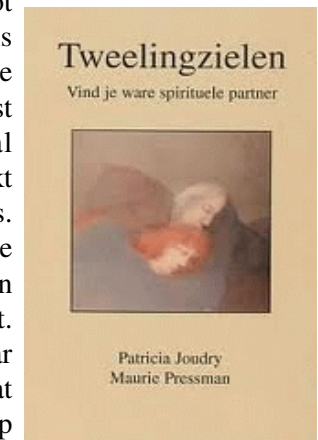
groot leeftijdsverschil. De tweelingzielen zijn tijdloos, waarbij het in de eerste plaats niet gaat om verliefdheid en seks, maar om bewustzijn, om de resonantie van gevoelens op gelijk niveau. Deze eenwording laat zich nooit meer scheiden. Dat vereist wel enige uitleg, wat wij nog zullen doen. Jakob verschilde in leeftijd van Rachel en Lea 55 jaren volgens het Boek des Oprechten. Jakob was 77 jaar toen hij de tweelingzussen Lea en Rachel ter vrouw kreeg. Zij waren toen 22 jaren oud. In die tijd zochten de ouders een vrouw voor hun zoon uit. Zij waren daar wel rijper toe, want als men jong is ziet men nog niet zo snel de vereisten om tweelingzielen te kunnen opzoeken en samen te brengen. Echter, een ouder kan niet vanuit zijn eigen hart-intuïtie een vrouw of man kiezen voor een zoon of dochter. Men dient zélf de tweelingziel te zoeken! Izaak en Rebekka geboden Jakob om niet uit de directe omgeving van de Kanaänieten een vrouw te nemen, maar om naar het ouderlijk huis van Rebekka te gaan en daar een vrouw te nemen. Jakob ontmoette daar zijn tweelingziel Rachel en had haar lief. Zijn oom Laban splitste hem echter eerst Lea in de maag, uit motieven die hem winst opleverden.

Symmetrie en tweelingzielen

Vlinders lijken perfect symmetrisch wanneer hun vleugels uitgeklapt zijn. De ene helft lijkt exact op de andere, hoewel perfecte symmetrie op aarde niet schijnt te bestaan. Een spiegelbeeld lijkt dan ook veel op het ware, maar is niet het volmaakte evenbeeld. In onze drie-dimensionale aion (tijdvak) is nog niets volmaakt, maar streeft alles naar vervolmaking. Evenwel is de samensmelting van tweelingzielen het grootste Godsgeschenk op aarde wat denkbaar is. Reacties op zulk een samenvoeging zijn meestal positief, maar kunnen ook negatief zijn. Zij die negatief reageren doen dat meestal vanuit jaloezheid, aangezien zij zelf de verbintenis met hun tweelingziel missen. Zij zullen alle moeite doen om hun jaloezheid te verbergen, en gaan op slinkse wijze te werk om het échte paar uit elkaar te drijven. Dat lukt hen helaas nog maar al te vaak. Dat behoort tot de gebrokenheid van ons huidige aardse polariteitsbestaan. Echter, de verbinding of band die aanvankelijk is gelegd tussen tweelingzielen, laat zich nooit meer geheel verbreken. Wanneer de band verbroken wordt door één der partners, kan het jaren duren voordat er weer hereniging komt, maar komen doet het. In en vanuit hun harten blijft er een

geheimzinnige verbinding bestaan, die ook telepathisch van aard is, zodat men voortdurend aan elkaar denkt en gedachten naar elkaar uitgaan. Het is een buitengewone liefdesband, die weliswaar rekbaar is, maar niet breekbaar. Het kan dus zo zijn dat tweelingzielen door toedoen van anderen tijdelijk uit elkaar worden gedreven, tot grote smart en pijn van beiden, en ook kan het zijn dat ze uit hun gevoel van eenzaamheid een andere levenspartner kiezen en daarmee trouwen. Dat kan jarenlang 'goed' gaan, maar toch komen ze erachter dat er maar één in hun leven is die hun tweelingziel is en blijft. In een relatie met een ander blijft men zich eenzaam voelen, niet compleet. Men kan wel een gezin vormen, wat de zaak complexer maakt om zich eruit los te maken. Het beste is de tijd af te wachten welke door Hogerhand wordt geleid tot vereniging met de ware tweelingziel. Het is meestal moeizaam te leven met een partner die niet je tweelingziel is. Het geeft verborgen angst voor elkaars reacties, voor het veelal onberekenbare gedrag van de ander. Het blijkt veelal een geforceerde eenheid in een dwangbuis. Je moet alles met elkaar delen, terwijl soms elke vezel in je dat niet wil. Je moet leven als een hofnar en doen alsof je de ander intens lief hebt. Je bent er op aarde om elkaar op te bouwen, maar je ziet en ervaart dagelijks het tegendeel. Dat maakt verdrietig, gelaten, in feite diep ongelukkig. Dan kun je niet jezelf zijn. De voorwaarde van liefde is, volgens ds J.P. Pauwe, geheel jezelf te leren zijn.

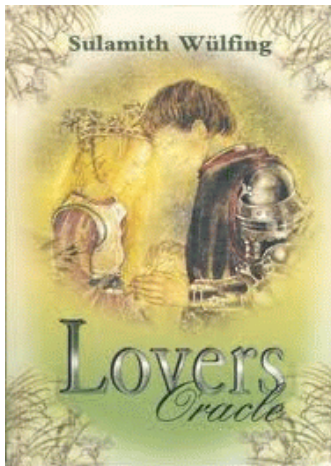
Wanneer men in een huwelijk niet z'n tweelingziel heeft aangetroffen, blijft men in wezen 'vreemden' van elkaar, hoe innig men aanvankelijk ook met elkaar heeft omgegaan. De huwelijksgemeenschap blijkt niet het volslagen gevoel van eenheid te kunnen geven. Dat kan ook niet, aangezien alleen tweelingzielen de hoogste vorm van liefde en eenheid verkrijgen en delen. Zij zijn nagenoeg elkaars evenbeeld, symmetrisch en elkaars gelijken, zowel uitwendig als inwendig. Men kan wel zielsverwanten van elkaar zijn, en geen tweelingzielen zijn. Zielsverwanten kunnen hechte vriendschap tonen, maar alleen tweelingzielen vertonen een ongekende verhouding met elkaar. Tijdens hun eerste ontmoeting slaat de vonk over

die hun harten verenigd. Men herkent elkaar vanuit het hart en daarin wordt de verbintenis tot stand gebracht, wat niet meer uit het hart te wissen is.

Wij mensen leven een elektrisch bestaan. De band tussen tweelingzielen is dan ook tot stand gebracht door onzichtbare elektromagnetische krachten en laat zich nooit meer losmaken. Ook al gaat men duizenden kilometers van elkaar af en vele jaren uit elkaar, de elektromagnetische-liefdesband blijft.. De twee aura's smelten samen en vormen een onlosmakelijk geheel.

Onvergetelijk moment van herkenning

Het is een onvergetelijke ervaring en cruciaal moment wanneer men z'n tweelingziel ontmoet, om te weten dat er op aarde iemand is die je

wederhelpt is, ook al verbreekt daarna die wederhelpt voor een tijd die relatie om wat voor reden dan ook. Niet alleen bij jezelf, maar ook bij de ander grijpt het moment van herkenning zeer diep in, aangezien de ander z'n wederhelpt ook niet meer kan loslaten. Al leeft men ook gescheiden van elkaar, men kan evenwel elkaar niet loslaten. Degene van de tweelingzielen die de relatie om wat voor redenen dan ook verbreekt, zal ook nooit meer een andere tweelingziel ontmoeten, want die bestaat er eenvoudig weg niet. Men zal nooit meer het wáre geluk en de ware liefde vinden, hoe men ook zoekt en hoe men zichzelf ook misleidt. Tweelingzielen zijn na

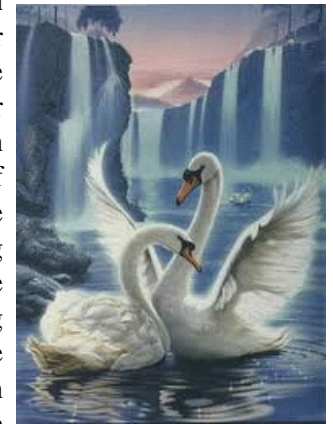
hun ontmoeting innerlijk niet meer te scheiden. Men kan wel doen als of men afstand wil nemen, en men daadwerkelijk de liefde en foto's van de ander in een lade van het bureau wil wegstoppen, maar dat is een vorm van zelfmisleiding. Die wederhelpt zal áltijd bij hen blijven, hoe men het ook probeert om afstand te nemen. Waar de elektromagnetische kracht en trillingsfrequentie in de aura's en chakra's van tweelingzielen tot samensmelting is gekomen, is ze niet meer ongedaan te maken noch weg te denken. Die kracht is zo sterk, en die frequentie zo hoog, dat niets ter wereld ze nog kan opheffen en of kan overschaduwten. Na een gedwongen scheiding blijven die krachten werkzaam, zodat men in dromen of in gedachten gedurig met elkaar bezig is en men op afstand met elkaar omgang heeft. Dit is echt geen science fiction of zweverig gedoe van

overspannen geesten. Op die wijze leeft men wel fysiek van elkaar gescheiden, maar niet innerlijk. Er blijft een geestelijke verbinding bestaan. Er komt ooit een fysieke vereniging, hoe en wanneer blijft onduidelijk voor beiden, maar een Hogere Hand leidt het, en dan komt het goed. In de tussenliggende tijd leert men lessen die men anders nooit zou geleerd hebben.

De verbinding, door PF vd Meer Jr:

"Om twee losse stukken materiaal aan elkaar te maken heb je lijm of schroeven of soldeertin of een lasapparaat nodig (afhankelijk van het soort materiaal). Zonder die verbindingsmaterialen blijft het materiaal los van elkaar, is er geen hechting, geen samensmelting, geen verbinding, ook al leg je ze op elkaar of dicht tegen elkaar aan, het blijft los zitten.

Zo is het ook met het huwelijk. Om een "losse" man en een "losse" vrouw aan elkaar te verbinden heb je iets of iemand nodig wat de vrouw en man onlosmakelijk met elkaar verbind. En wie kan het beste een vrouw en man met elkaar verbinden? Een dominee of trouwambtenaar? Nee, dat kan alléén de Goddelijke kracht het beste. Hem heb je nodig om samengevoegd te worden met je oorspronkelijke wederhelpt. Hem heb je nodig voor een onverbreekelijke en onverwoestbare verbinding. Hem heb je nodig om een driehoeksverbinding te maken. Hem heb je

nodig om een vast huwelijksverbond te kunnen sluiten. Hem heb je nodig voor een zinvolle en waardevolle zegen over het huwelijk. Hij wil en moet erbij zijn, anders kan er geen samensmelting, geen vaste verbinding, geen verbond, geen éénheid ontstaan, ook al leef je nog zo dicht bij elkaar. Kijk maar in de wereld hoe los de huwelijken zitten of hoe gemakkelijk men weer van elkaar af gaat. De innigste samensmelting, de diepste éénwording, de hoogste vorm van geluk die het huwelijk kan geven, bereik je alléén als JHWH erbij is, als Hij de samenvoeger is, als Hij de "lijm, schroef, tin of lasdraad" is. Waarom wil God erbij zijn? Omdat Hijzelf de Schepper, Bedenker en Insteller is van het huwelijk.

Zorg er dan voor dat Hij erbij is in jou leven, dat Hij een deel uit maakt van jou leven, dat je leeft uit Hem, tot Hem en door Hem. Zorg ervoor dat je in

overgave, zelfverloochening en gehoorzaamheid leeft naar Zijn wil en wetten. Wacht en vertrouw op JHWH dat hij je zal samenvoegen met je oorspronkelijke wederhelft, met je tweeling ziel. Zorg ervoor dat Hij de samenvoeger is, dat Hij de verbinding is van jou met een man of van jou met een vrouw. Ga samen een verbond met JHWH aan, dan wil en zal Hij het zegenen en jullie maken tot een rotsvaste éénheid gegrond op JHWH".

Er is geen vereniging buiten JHWH. Al is er nog zoveel overeenstemming wat karakter, aanleg enz. betreft, buiten JHWH zijn de mensen in de grond gescheiden (JP Paauwe)

Prof.dr. A.J.Th. Jonker "Het Licht Tegemoet":

p.180. Wanneer twee mensen elkander in de oppervlakte vinden, dan vinden ze elkander in 't geheel niet. En wanneer ze elkander vinden ergens tussen de oppervlakte en de diepte in, dan vinden ze elkander maar half, dat wil zeggen: in 't geheel niet. Alleen in de diepste diepte, daar vinden ze elkander. En de diepste diepte - dat is God. De Allerdiepste. En dus de Allerhoogste.

De Heilige Zaadlijn

De verwekking van nageslacht is uiterst belangrijk om een (de) heilige zaadlijn zuiver te houden en sterker te maken. Vanzelfsprekend dat degeneratie van de heilige zaadlijn voorkomen dient te worden. De verwekking van nageslacht is aan strenge eisen van de natuurwetten onderworpen. Helaas hebben heel weinig mensen daarvan enige kennis. Vandaar dat er vanuit de natuurlijke driften van de mens maar wat wordt 'aangerommeld', om het zo maar eens plat uit te drukken. Als gevolg hiervan zien we de degeneratie ontstaan, waar een 'krom en verdraaid' geslacht het resultaat van is, zie Filippenzen 2:15

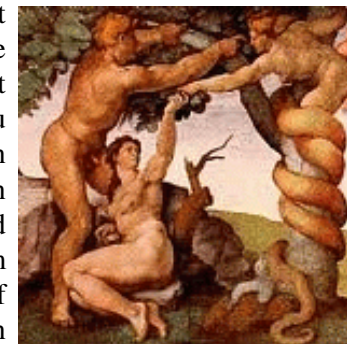
Het gaat JHWH bij het zuiver houden van Zijn zaadlijn allereerst om een goede partnerkeus, dat tweelingzielen elkaar ontmoeten en in liefde met elkaar verenigd worden. Deze partners mogen niet met en tegenover elkaar trouweloos handelen, volgens Maleachi 2:14-16 en Spreuken 5:17-20.

Hierbij verwijs ik naar het boekje van mijn zoon Pieter jr over het gelukkige huwelijk p.48vv. "Rondom het huwelijk"

Het universum is volgens strenge mathematische principes opgebouwd. Denk aan de fibonaccireeks, de gouden snede, pi en phi, etc. Dezelfde

principes gelden ook voor de échte Adam-mensen, het vrouwenzaad. Naast of tegenover het vrouwenzaad bestaat er een zaadlijn van het slangenzaad, van Nachash. Zie Genesis 3:15.

Het doel van de Schepper is om de aarde tot een grote lusthof te maken, om er de hemel op aarde te doen ontstaan voor de rechtvaardigen. De rechtvaardigen zijn recht van aard en vaardig in het recht. Het Rijk Gods is niets meer of minder dan de heerschappij van de Schepper over de aarde en het gehele universum middels Zijn eigen zaadlijn. Deze zaadlijn begon bij Adam en Eva. Zij werden van de rechte weg afgebracht door iemand van de satanische zaadlijn, wiens naam is Nachash. Men heeft dit ongelukkigerwijze vertaald door slang, zodat men denkt aan een reptiel. Nachash was een rechtopstaand wezen, mensachtig met een denk- en spraakvermogen. Hij geleet op de Adam-mens. Men kan hem wél onder de reptilians en shapeshifters rangschikken, zoals de meeste illuminati en royals. Het gebod van de Schepper was dat de Adammens zich rein zou houden en niet buiten de eigen zaadlijn een nageslacht zou verwekken. Bij Adam had Nachash geen kans van slagen, die als androgene man regelrecht het gebod van de Schepper had ontvangen. Bij Eva, die van Adam afgesplitst was als wederhelft of spiegelbeeld, had Nachash wél kans van slagen. Zij had het gebod van horen-zeggen, van Adam vernomen. Eva was onnozel en liet zich door Nachash voorlichten hoe zij als God zou worden en nageslacht zou kunnen verwekken. Nachash voegde zijn woord bij de daad en paarde met Eva. Zie brochure 238. Daarna ging Eva naar Adam en vertelde hem hoe de paring in z'n werk ging. Zij paarde met Adam, zodat zij tegelijkertijd door twee verschillende wezens werd bevrucht. Het resultaat loog er niet om. Eva bracht een tweeling voort. Geen gewone tweeling van één vader, maar een tweeling van verschillende vaders. Welk kind zou van Adam zijn en welk kind van Nachash? Kaïn en Abel werden geboren. Kaïn bleek een doodslager te zijn. Dan is hij degene die voort is gekomen uit de vader der leugens, die een moordenaar was van het begin, zie Johannes 8:44.

Abel was rechtvaardig. Hij werd het slachtoffer van jaloezie, toen zijn offer werd aangenomen en dat van Kaïn niet. Aan de vrucht kent men de boom, en er komt uit wat er in zit. Na Abels dood vertrok Kaïn naar elders. Adam en Eva stonden er weer alleen voor. Nadien verwekten zij een nieuw kind, Set. In Set nam de vrouwenzaadlijn een goed begin. Kaïn had de zaadlijn van Abel vermoord. Niet lang erna daalden gevallen engelen uit de hemel neder en zagen dat de kinderen van Adam -met name de vrouwenknap waren. Zie Genesis 6, de gevallen engelen of Godszonen dragen de naam van Nefilim, dat betekent zoveel als 'zij die uit de hemel neerdaalden'. Zij hadden geslachtsgemeenschap met de dochters van Adam en Eva, waaruit reuzen voortkwamen.

De Nefilim hebben kennelijk een procreatief vermogen om zich voort te planten, maar beschikken over een ander DNA dan Adammensen. De Schepper verbood vermenging van soorten, ter voorkoming van degeneratie. Deze degeneratie werd in Genesis 6 een feit, waarna de aarde vervuld werd met wrevel. Ten tijde van Noach waren er geen rechtvaardigen meer overig. Niemand was nog zuiver. Wrevel is zoveel als gemengd zaad, waardoor er mutatie van de genen plaatsvindt, wat zich niet laat herstellen. JHWH zag geen andere oplossing om het gedegeneerde geslacht op te ruimen, dan door de zondvloed. Er waren sommige Nefilims die de dans ontsprongen en de zondvloed overleefden. Zij konden hun kwade praktijken opnieuw voortzetten na de zondvloed.

Na Noach zette ook de goede zaadlijn zich voort, langzaam maar zeker. In Sem zette zich de goede zaadlijn voort, en Jafet mocht in zijn tenten wonen. Niet Cham, maar Kanaän werd vervloekt vanwege ontucht/incest. Van Sem gaat de goede zaadlijn naar Heber en Abraham/Sara, die halfbroer en halfzus van elkaar waren. Zij wilden geen incest plegen en bleven dus kinderloos. JHWH ververde zijn zaadlijn, door Zelf aan Sara te doen wat nodig was om haar te bevruchten. Uit haar werd Izaak geboren, een godenzoon. Uit Izaak die met Rebekka huwde werd de tweeling Ezau en Jakob geboren. Wat daarin mis is gegaan kunt u lezen in brochure 285. Uit Jakob werd het volk Israël opgebouwd. Weliswaar niet het allerbraafste volk, maar wel een volk dat door JHWH verkozen was om

modelvolk van Hem te zijn. Israël is de tweelingziel van JHWH, waarover straks meer. Aan dit volk heeft JHWH de wereldheerschappij toegedacht, wat Hij hem ook metterdaad t.z.t. zal geven. Tussen Ezau en Jakob is een eeuwen durende worstelstrijd gaande. Zie Genesis 25:23.

Uit Israël verkoos JHWH een aantal personen die het regeringslichaam zullen vormen van de eindtijdmessias, zie o.a. brochure 367.

Israël zal alléén wonen. Israëlieten mogen zich niet vermengen met andere volkeren. Het gaat er in Israël om dat tweelingzielen zich verenigen en op de juiste wijze nageslacht verwekken, waaruit een sterk nageslacht moet ontstaan. Uit de vele verenigde tweelingzielen wordt een groepsziel gevormd, en uit de groepsziel de volksziel, en uit de volksziel de wereldziel. Dit wijst op de éénwording aller dingen. Dan wordt de aarde tot een paradijs, geschoond en voorzien van het ware Israelzaad, het overblijfsel of de rest. De aarde wordt een paradijs, vol liefde en liefdevolle sterke persoonlijkheden. De degeneratie zal ophouden.

Gebroken samenleving

Wij leven in een gebroken samenleving waarin tweelingzielen elkaar kunnen ontmoet hebben en een tijdlang omgang met elkaar hebben, maar daarna uit elkaar gaan om wat voor oorzaak dan ook. Mogelijk blijven ze vervolgens jarenlang uit elkaar, fysiek gescheiden. Evenwel blijft de geestelijke verbinding bestaan, want die kán onmogelijk losgekoppeld worden. In die tijd van verbreking leert men lessen die men anders nooit geleerd zou hebben. Dit kan een antwoord zijn op de vraag hoe het komt dat tweelingzielen uit elkaar gedreven worden, want dat is het. Het kan zijn dat één van de twee tweelingzielen nog niet op hetzelfde niveau is als de ander, en dat het nog een lange weg kan zijn voordat er evenwicht ontstaat, zodat er weer vereniging mogelijk is. De één heeft een langer leerproces nodig dan de ander. Tweelingzielen kunnen elkaar dus veel pijn aandoen door de relatie te verbreken en niet tot zelfovergave in staat zijn. Soms zijn de levensstijlen nog niet gelijk, of stroken de religieuze inzichten niet met elkaar. In het hart is echter de vereniging tot stand gekomen en kan er nooit meer uit verbannen worden. Liefdeskoorden zijn wel rekbaar, maar niet breekbaar. Zij zullen elkaar nooit meer vergeten en elkaar af en toe tegenkomen, of dat hun wegen elkaar kruisen. Zij zullen het volgende kunnen zeggen:

Ik blijf gedurig op je wachten
 want jij bent steeds in mijn gedachten.
 Er gaat geen dag voorbij,
 of jij bent onzichtbaar aan mijn zij.
 Ik zing het luid,
 en kruip als het ware in jouw huid:
 Ik ben jij en jij ben ik,
 dát blijft tot onze laatste snik.
 De tijd van heel-zijn komt eraan
 dat wij weer samen door het leven zullen
 gaan!

Schonere vorm van liefde tussen tweelingzielen is ondenkbaar. Wij zien dat tussen Jakob en Rachel, Jezus en Maria Magdalena, Spurgeon en zijn vrouw, en het echtpaar de Curie, beiden natuurkundigen en Nobelprijswinnaars. Zij vormden eenheid in visie, gevoelens, doelstellingen en vooruitzichten. Tweelingzielen hebben -het kan niet anders- dezelfde vermogens, overeenkomsten, zelfs uiterlijk, maar vooral innerlijk. Ze tonen grote overeenkomsten in doorzetting, wilskracht, interesses, aard, liefde. De één vult de ander aan en omgekeerd. Ze stimuleren elkaar in positieve zin. Door hun samenwerking ontvangen zij een hoge geestelijke ontwikkeling, waardoor ze loyaal en liefdevol zijn geworden. Ze zijn van gelijke intelligentie. Ze erkennen elkaar dan ook als tweelingziel, wat een groots moment is. Na die eenwording ontstaat het groeiproces. Sommigen hebben een voorgevoel dat het moment van eenwording voor hen snel nadert. Het is JHWH die beide zielen naar elkaar toe leidt. Dan valt de herkenning in een flits, in een moment. Die herkenning is wederzijds. Duidelijk is dat alleen JHWH de tweelingzielen samenvoegt tot een echt-paar. Die vereniging is een voortgaand proces, steeds hechter en hogerop. Samen vormen ze één ziel, die in hun liefde boven hun fysieke lichamen uit zal stijgen. Hun belijdenis is dat zij zijn ik is, en dat ik haar zij is.

Polariteit

In onze huidige driedimensionale samenleving hebben alle levensprocessen een polariteit. Het wonderlijke van deze polariteit is dat het een éénheid vormt. Beide polen kunnen niet zonder elkaar bestaan. Hieruit volgt dat eenheid méér dan één zijde heeft, nl. plus en min, man en vrouw. Wij

mensen ervaren slechts één deel van deze polariteit tegelijk, nooit twee. Wij zijn òf man òf vrouw, die tezamen wel een eenheid vormen. Wij zijn beperkt, dat blijkt, aangezien wij niet androgeen zijn, tweeslachtig. Wij zien nooit van een ruimtelijk voorwerp de voor en achterzijde tegelijk. Polariteit heeft de eigenschap dat het moet stromen, het moet actief zijn, anders kan er geen ontwikkeling of groeiproces plaatsvinden. Wanneer wij iets niet willen, gaan we er ons tegen verzetten. Dat is niet goed, want er is maar één goede oplossing, en dat is: Alles loslaten!

Morfische velden en resonantie

Het Griekse woord morfé betekent zoveel als 'vorm'. Bij morfische velden gaat het dan ook om zich vormende velden. Dat is de naam die de bekende celbioloog Rupert Sheldrake eraan gaf. Deze voor ons oog onzichtbare velden hebben een inhoud en kunnen die inhoud overdragen. Dat noemt Sheldrake de 'morfische resonantie'. Elk levend wezen heeft een morfisch veld. Dit veld wacht op het moment dat het zich kan verbinden met een ander of nieuw levend wezen. Wanneer deze vereniging plaatsheeft, is het morfische veld verantwoordelijk voor de groei en verdere ontwikkeling van dit nieuwe paar. Na het sterven van een levend wezen zal het morfische veld zorg dragen voor de afbraak van de stoffen waaruit levende wezens zijn opgebouwd. Daar eindigt dan ook de taak van dit morfische veld, om met de verworven en opgeslagen nieuwe kennis van het overleden paar naar een nieuw morfisch veld te zoeken en daaraan de opgedane kennis te verbinden. Het morfische veld blijft verbonden met het levende wezen zoals het leeft en weer opgelost is in de aarde. De morfische resonantie echter kan zich op grote afstand van het paar bewegen, zodat het op iets anders invloed kan uitoefenen, nl. op een ander morfisch veld.
www.theosofie.net/sunrise/sunrise1992/novdec1992/sheldrake1.html

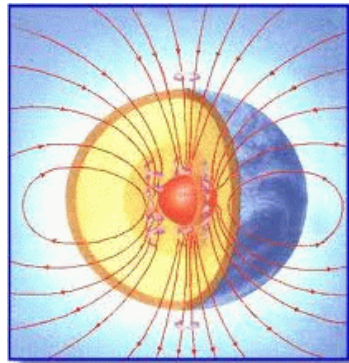

De schepping is opgebouwd door en volgens een alles ordenend Beginsel, zie brochure 205.

Ook het onzichtbare behoort daartoe. Een morfisch veld beschikt over een inherent geheugen. Wij en alle levende wezens zijn veel meer dan alleen louter mechanische 'machines'. In het bestaan van alle levende wezens is

iets dat zich hogerop wil ontwikkelen. Ons DNA, onze genen, men kan ze zien als het mechanisch materiele gedeelte van ons lichaam, waardoor de volgorde van aminozuren in eiwitten wordt bepaald. Daarboven is iets dat niet op mechanische wijze ontstaat, nl. de wijze waarop eiwitten in cellen, en cellen in weefsels, en weefsels in organen, en organen weer in organismen worden gerangschikt. Er is een voor ons oog onzichtbare hogere Hand -een alles ordenend Beginsel- die de bouwmaterialen tot een gebouw maak. Het DNA wordt van

buitenaf beïnvloed om te bouwen wat het Ordenend Beginsel wil wat er zal moeten worden gebouwd. Dat Ordenend Beginsel bouwt en geeft de instructies via morfische velden! Deze velden vormen of zijn geen energie, ook geen materie, maar zijn iets dat alleen aan hun uitwerking op de materie is vast te stellen. Deze velden zijn te vluchtig om ze via meetinstrumenten te lokaliseren of waar te nemen. Het instinctieve gedrag

van levende wezens, het samenvoegen van tweelingzielen, etc. is niet verklaarbaar vanuit de stoffelijke materie. De morfische resonantie vanuit de morfische velden die een collectief geheugen bevatten, zorgt ervoor dat niet slechts een enkel individu er in deelt en dat een enkeling in de vooruitgang van de daarin opgeslagen kennis mag delen. Nee, andere soortgenoten mogen er ook in delen, en wel via een soort telepathische overdracht.

Geheugen

Ons geheugen zou in onze hersenen zitten. Echter, in onze hersenen is geen enkel spoor terug te vinden waar ons geheugen mogelijk zou zitten. Het blijkt dat onze hersenen de materiele hardware vormen om de software die in het morfische veld zit aan te boren. Het schijnt dat herinneringen en informatie niet in onze hersenweefsels worden opgeslagen, maar in het morfische veld. Ik denk dat dat 'snachts gebeurt tijdens onze slaap. Overdag leven wij bewust en nemen wij de informatie op, om deze tijdens onze slaap over te dragen aan het morfische veld. Het ligt er dus maar net aan hoe goed onze hardware is, om de software te kunnen gebruiken. De morfische velden zouden niet alleen door onze hersenen worden gevoed en

geraadpleegd, maar ook door alle andere mensen en levende wezens, waar het om een collectief onderbewuste gaat. Door de morfische resonantie wordt de informatie overgebracht, zodat anderen soms met dezelfde zaken en gedachten bezig zijn als wij. Men noemt dit kerkelijk wel de 'gemeenschap der heiligen'.

Wanneer er geen alles Ordenend Beginsel zou zijn geweest dat in de schepping alles in aanzien had gebracht en had begeesterd, zou er daarna spoedig een grote chaos zijn ontstaan. De levensbloem demonstreert dat er een Ordenend Beginsel aan al het zienlijke en onzienlijke ten grondslag ligt. De oude natuurvolkeren kenden nog de levensbloem. Men vindt wereldwijd afbeeldingen ervan in oude tempels en op voorwerpen. De levensbloem bevat de kennis der ouden welke gaat over alle geometrische vormen in de schepping, met name die van de zogenaamde Platonische lichamen. Via deze geometrie zijn de holografische beelden geschapen van wat wij via onze ogen zien. Iedere levensvorm beschikt over een holografische print, en dat noemt men het 'morfische veld'. Onze gedachten vormen een morfisch veld en onze emoties zijn een uitdrukking ervan.

Het hart is het concentratiepunt van ons gehele bestaan. Daarin zit een klein geheugen, nl. het geheugen van het hart. Daarin weerspiegelen de kosmische wetten, die weer hun weerspiegeling hebben in het muzieksysteem. De chromatische toonreeks telt 12 tonen. De mensheid telt 12 psychologische typen, naar het aantal maanden van een jaar. Muziek en astronomie zijn met elkaar te verbinden, om te leren hoe men de juiste levenspartner of tweelingziel kan vinden. Men moet ervan uitgaan dat van beide partners hun bewustzijn verlicht dient te zijn, willen ze echt hun tweelingziel herkennen. Men dient de zelfzucht te overwinnen om als huwelijkspartner het hoogste stadium in de liefde te kunnen bereiken, de extase. Men dient zichzelf te kunnen verliezen, zich innerlijk over te kunnen geven aan de ander, om also samen te smelten in liefde. Wel is het zo dat op aarde nog niets blijvends is, en niets is zeker dan de zekerheid van de onzekerheid. Heel het aardse leven staat op losse schroeven en is vergankelijk. Er kunnen plotseling rampen plaatsgrijpen, etc. Wat wél zeker en blijvend is, is de eenwording van tweelingzielen. De verbintenis vanuit het hart als bron van liefde is blijvend. De liefde vergaat nimmermeer. Het gros der mensen is eigengericht en leeft voor zichzelf. Men leeft voor het plezier, voor genot, voor geld, goed en lekker eten,

zónder hoger bewustzijn. Op die wijze kan men niet het komende nieuwe tijdperk binnengaan. Men zal eerst de les moeten leren om dat alles los te laten. Men zal z'n bestanszekerheid ook niet langer in het materiële bezit mogen zoeken.

Liefde

De gehele kosmos is elektrisch geladen, dus ook ons menselijk lichaam. Elektriciteit heeft golven en frequenties, trillingen. Ons gehele lichaam is elektrisch en bestaat door middel van trillingen. Ons hart is de motor-pomp die invloed heeft op alle andere organen en lichaamsdelen. De frequentie

waarop ons hart trilt is van groot belang voor onze gezondheid. Ons brein is ook elektrisch, wat via een E.C.G.. meetbaar is. Ons denken beïnvloedt de frequentie van onze cellen. Ons hart levert 5000x meer energie dan ons brein. Liefde vanuit het hart behoort tot de hoogste frequenties, waardoor zieke mensen weer gezond kunnen worden. In Frontier magazine no. 100 staat een artikel: Het Gorter Model, van dr. R. Gorter tegen kanker. Daarin stelt hij dat

zachtheid, warmte en liefde genezen. Liefde heeft de hoogste energievorm die wij kunnen produceren. Dat maakt ons innerlijk en uiterlijk warm. Vandaar dat liefde bergen kan verzetten en de wereld kan vernieuwen. Haat koelt ons af en ruïneert. De helende werking van liefde is zeer groot en doorstroomt ons gehele lichaam ter herstel. Wetenschappers hebben het getest via DNA-onderzoek, dat de trilling van emotionele compassie, die men een meetwaarde van 1,689 toekende, overeenkwam met die van de DNA ondulatie (golfbeweging). Ergo, wanneer men in die compassie vertoeft, zal dat van stimulerende invloed zijn op het DNA en de cellen. Wanneer men zelf in ware liefde leeft, geeft dat volgens deskundige ongeveer 8 Hertz trillingen, wat overeenstemt met de Schumann-resonantie van de aarde. Dan straalt men deze liefde waarneembaar uit en werkt dat aanstekelijk op andere mensen, maar ook op dieren en planten. Levend in deze liefde produceert ons derde oog (zie brochure 407-409) een specifiek hormoon. Dat hormoon stimuleert weer andere klieren, wat verjongend werkt. Dan ontvangen wij een open hart, een open geest, wat zich voor niets of niemand uit de weg laat gaan. Dan worden wij boven ons lagere zelf uitgetild en sterven eraan. Het brengt ons op het hogere niveau waar

geen meer of minder is, waar wij enkel liefhebben en waar eenheid heerst. Dit geeft de hoogst denkbare frequentie, en in die staat is de kans heel groot dat wij weer herenigd worden met onze tweelingziel. Dan willen wij niet slechts in romantische liefde leven, maar tot de hoogste vorm van liefde doordringen, n.l. die van allesomvattende liefde. Vanzelf dat daarin de negativiteit wegvalt, maar ook de positiviteit, want dan is daarin geen gescheiden polariteit meer. Dan laten wij ook anderen erin delen en stralen we het uit. Ook werkt deze liefde gunstig in op het aarde-mechanisme. Wij dienen een eenheid met de aarde te vormen en met alles op de aarde en erboven.

Uiteindelijk is het JHWH die via de natuur bezig is om de juiste tweelingzielen te verenigen op de juiste tijd. JHWH wordt erin gedwarsboomd door mensen die dit niet begrijpen. Onwetendheid is de oorzaak van de vele ontsporingen op seksueel gebied. Om gezond en sterk te blijven, om te zorgen voor een sterk nageslacht, is het nodig dat wij de scheppende kracht leren kennen en hoe ermee om te gaan. Fokkers van dieren gaan voor veredeling van de soorten, door goed de natuurwetten te bestuderen en deze toe te passen. Waarom doen de mensen dit algemeen niet? De 'mens-fokkers' brengen het er zo te zien slechter af dan de dierenfokkers! Een mens kan men op z'n daden aanspreken, een dier niet. Het procreatieve vermogen (voortplanting) is een scheppend vermogen om de soorten in het leven te behouden.

Logisch dat zulk een voornaam en doeltreffend vermogen op de juiste wijze volgens de natuurwetten dient te worden gebruikt. Zo niet, dan zal degeneratie hand over hand toenemen en zullen edele soorten uitsterven. De wet van de kosmische harmonie leert dat alle tegendelen zich van nature zoeken verenigen met hun spiegelbeeld, hun tegenpool. Het gaat hierbij om samensmelting van gelijkwaardige en gelijkgeaarde partners (tweelingzielen). Op die wijze zullen er harmonische paren of eenheden tot stand komen. De natuurwetten werken niet naar willekeur, maar volgens vaste patronen. Er heerst polariteit in heel de schepping. De Schepper is de grote Eén, een Eén die ook polariteit heeft, dus androgeen is, en Adam naar Zijn beeld schiep als

androgeen. Ook het bovennatuurlijke wordt door polariteit beheerst, wat het scheppen van de aarde en alles erop mogelijk maakte.

De drift tot paring dient onder controle te komen van de wil der mensen, zodat het geschiedt volgens de eisen van de natuurwetten, en niet langer afhankelijk is van toeval. Om de waarde van een goede geslachtsgemeenschap te beleven, dient men als maagd het huwelijk in te gaan. En om een echt harmonisch huwelijk te verkrijgen dienen tweelingzielen zich te verenigen in een monogaam huwelijk. In een huwelijk wat niet harmonisch is, wat dus niet bestaat uit samengevoegde tweelingzielen, zal nooit de ware bevrediging kunnen ontstaan. Dan ontstaat lijden en onrust. Begrijpelijk dat, wanneer de natuurorde wordt verstoord, er disharmonie ontstaat. In het tijdvak van de disharmonie zoals wij dat nu beleven, zijn de dagen van Noach van voor de zondvloed teruggekeerd. In die tijden is het huwelijk tot een aanfluiting geworden en is de seksuele moraal op een zeer laag peil gekomen. Vandaar de degeneratie die men overal kan waarnemen. De schaamteloosheid is dan ook zeer groot, en men komt er vrij voor uit zoals in Amsterdam tijdens de gay-parades. Ook te Haifa en Tel Aviv. Er is op het terrein van de voortplanting grote discipline vereist. Men mag zich niet door hartstocht en dierlijk instinct laten leiden!

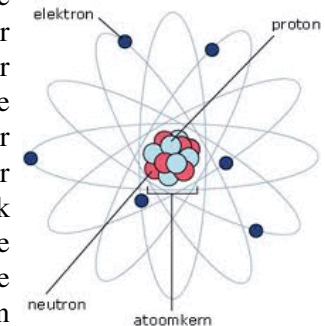
Kwantumfysica

De kwantumfysica is een wetenschap, die voor mensen die daar niets van af weten, lijkt op het occulte. Het is de wetenschap van de kleinste deeltjes in het sub-atomaire gebied. In de wereld van de kleinste deeltjes gedragen deze zich anders dan normaal. Ons verstand schiet hierbij tekort om het te begrijpen. Het lijkt erop of de Schepper dobbelt en met ons de spot drijft, zodat wij niet verstaan hoe Zijn schepping in elkaar steekt. Materie en geest lijken tegenstellingen, aparte werelden. Men komt er echter steeds meer en meer achter dat de gewone materie in wezen niet bestaat. De stof of materie is niet dood, maar is begeistert. In werkelijkheid blijkt er alleen maar energie te bestaan. Wat betekent dit voor ons en voor de aarde? Welnu, dat is voor ons verstand niet op te lossen. Het is een paradox. Zelfs

de relativiteitstheorie van Einstein lijkt achterhaald. In CERN te Genève heeft men onlangs deeltjes ontdekt die sneller reizen dan het licht. Wanneer alles energie is, en materie in werkelijkheid niet bestaat, is alles om ons heen wat wij waarnemen, een illusie. Misleiden onze zintuigen ons?

Ons hart-bewustzijn kan ons niet misleiden, mits het gericht is op de Schepper. Wij zien de wereld vanuit onze bewustzijnstoestand, die tot nog toe voor elk mens verschillend is. Ons bewustzijn beïnvloedt onze waarneming. Deeltjes echter handelen onvoorspelbaar. Zij kunnen zich als het ware oplossen en door een muur gaan, om zich aan de andere zijde ervan weer te materialiseren. Materie lijkt dan ook op afgekoelde energie, bevroren licht. Wetenschappelijk zijn de verschillende aspecten van de kwantumfysica dan ook niet te verklaren. Kunnen wij alsdan vanuit een innerlijk bewustzijn of innerlijk weten de zaak benaderen? Dat kan, indien wij weten dat elektronen van zichzelf te weinig energie hebben om zich los te maken uit hun baan rond de atoomkern. Er is een botsing nodig met een lichtdeeltje om de elektron uit zijn baan te stoten. Ook voor ons mensen is het licht van Boven en een crisis noodzakelijk om ons uit onszelf te drijven, zodat wij álles loslaten in zelfovergave, om tot een hoger bewustzijn te geraken. In Gods licht zien wij het ware licht, zie Ps.36:9.

Het blijkt volgens de kwantumfysica dat álles aan elkaar verbonden is, en dus afhankelijk is van elkaar. Twee lichtdeeltjes kunnen als tweeling worden samengevoegd. Wanneer men deze twee lichtdeeltjes in tegengestelde richtingen van elkaar laat reizen, blijven ze evenwel aan elkaar verbonden. Ze vormen elkaars spiegelbeeld, ze zijn tweelingzielen. Ze blijven altijd met elkaar verbonden, ook al zijn ze kilometers ver van elkaar verwijderd. Ze blijven onzichtbaar onafscheidelijk met elkaar verbonden op voor ons onverklaarbare wijze. Wat wij waarnemen strookt dus niet met de werkelijkheid, zodat wij leven in een wereld van illusie. En dat nu is wél ons dagelijks leven en bestaan op aarde! Die illusie staat ons niet in de weg om te leven en te werken. Ons verstand schiet hierbij tekort en kan ons niet bevrijden van de misleiding der natuur.

Het blijkt hieruit dat tweelingzielen elk een tegenovergestelde kant op kunnen gaan in het leven, zodat zij zich ver van elkaar af verwijderen, maar dat zij toch met elkaar verbonden blijven. Die verbinding kan zelfs op zeer grote afstand in stand blijven. Hun leven verloopt weliswaar tegengesteld, maar ze nemen wel dezelfde beslissingen, al dan goed of fout, en ze volgen op afstand hetzelfde patroon in exact dezelfde levensomstandigheden, totdat ze weer bij elkaar komen en een hechte eenheid vormen.

Het blijkt dat wij beperkt zijn, zeker als helft van een tweelingziel, op zoek naar antwoorden op onze levensvragen. Die andere helft van ons kan wel veel vragen oplossen, maar niet alles. Wij zijn en blijven beperkt in ons weten en kunnen. Wij kijken als in een spiegel in een donker gat. Alle menselijke theorieën, christelijke dogma's, ze blijken te kort te schieten om de ene echte werkelijkheid te omschrijven. Ons derde oog dient verlicht te worden, want slechts in het Licht van Boven zien wij het enige ware licht des levens. Dat licht doet ons helderder dan de zon ons lot aanschouwen. In dat licht komt elk oprecht verlangen uit het hart van de mens altijd terecht

Vogels kunnen het aardmagnetisch veld waarnemen door het kwantumeffect

bij de bron, en ontvangt het aldaar een antwoord. Weinig mensen op aarde zijn oprecht en komen met diepgewortelde verlangens, zodat ze geen antwoord ontvangen. Of veel mensen kunnen het antwoord maar slecht ontwaren en aflezen. Juist de intuïtie van ons hart -indien op JHWH gericht heeft altijd het juiste antwoord klaar, om ons uit

de verwarring te leiden naar rust en dat wat realiteit is. Onze bloedsomloop houdt ons lichaam in stand en voedt het. Wanneer ons 3e oog zuiver is, zal ons gehele lichaam zuiver zijn. Wanneer het geheugen in ons hart zuiver is, zal ons gehele lichaam erdoor gevoed worden. Ons bloed wordt rondgepompt, en ook het hart zelf wordt erdoor gevoed, zodat wij steeds hogerop komen en onszelf in stand houden. Die Goddelijke werkelijkheid en waarheid is voor ons het hoogst bereikbare in het leven, waardoor wij de hemel voor ons op aarde scheppen en in harmonie leven met het oneindige.

Tweelingziel van JHWH

Mogelijk klinkt het oneerbiedig door te zeggen dat JHWH óók een tweelingziel heeft. Denk goed na, het is immers JHWH die ons geschapen heeft naar Zijn beeld en Zijn gelijkenis. Uit Hem zijn wij voortgekomen, dat is door schepping of afsplitsing, als spiegelbeeld, dus als tweelingziel. Dat blijkt ook wel uit de volgende teksten:

Psalmen 47:4 (47-5) Hij verkiest voor ons onze erfenis, de heerlijkheid van Jakob, dien Hij heeft liefgehad.

Jesaja 43:4 Van toen af, dat gij kostelijk zijt geweest in Mijn ogen, zijt gij verheerlijkt geweest, en Ik heb u liefgehad; daarom heb Ik mensen in uw plaats gegeven, en volken in plaats van uw ziel.

Jeremia 31:3 JHWH is mij verschenen van verre tijden! Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.

Maleachi 1:2 Ik heb u liefgehad, zegt JHWH; maar gij zegt: Waarin hebt Gij ons liefgehad? Was niet Ezau Jakobs broeder? spreekt JHWH; nochtans heb Ik Jakob liefgehad.

Deuteronomium 7:6 Want gij zijt een heilig volk JHWH, uw God; u heeft JHWH, uw God, verkoren, dat gij Hem tot een volk des eigendoms zoudt zijn uit alle volken, die op den aardbodem zijn.

Deuteronomium 7:7 JHWH heeft geen lust tot u gehad, noch u verkoren, om uw veelheid boven alle andere volken; want gij waart het wenigste van alle volken.

Deuteronomium 10:15 Alleenlijk heeft JHWH lust gehad aan uw vaderen, om die lief te hebben, en heeft hun zaad na hen, ulieden, uit al de volken verkoren, gelijk het te dezen dage is.

Deuteronomium 14:2 Want gij zijt een heilig volk voor JHWH, uw God; en u heeft JHWH verkoren, om Hem tot een volk des eigendoms te zijn, uit al de volken, die op den aardbodem zijn.

De teleurstelling van JHWH is dan ook ontzettend groot wanneer Zijn tweelingziel ontrouw is, Hem vergeet en met een ander er vandoor gaat, zie:

Jeremia 31:32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt JHWH;

Jesaja 62:4 Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want JHWH heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden.

Jeremia 3:14 Bekeert u, gij afkerige kinderen! spreekt JHWH, want Ik heb u getrouwd, en Ik zal u aannemen, een uit een stad, en twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion.

Jesaja 54:6 Want JHWH heeft u geroepen, als een verlaten vrouw en bedroefde van geest; **nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd**, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God.

Jesaja 54:7 Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.

Jesaja 60:15 In plaats dat gij verlaten en gehaat zijt geweest, zodat niemand door u henen ging, zo zal Ik u stellen tot een eeuwige heerlijkheid, tot een vreugde van geslacht tot geslacht.

Jesaja 62:12 En zij zullen hen noemen het heilige volk, de verlost van JHWH; en gij zult genoemd worden de gezochte, de stad, die niet verlaten is.

Jeremia 1:16 En Ik zal Mijn oordelen tegen hen uitspreken over al hun boosheid; dat zij Mij verlaten hebben, en anderen goden gerookt, en zich gebogen hebben voor de werken hunner handen.

Jeremia 2:13 Want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan; Mij, den Springader des levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden.

Uit het bovenstaande blijkt dat JHWH terugkeert en Zijn vrouw Israël wederom zal aannemen, en wel met grote ontferming in liefde. Het volk Israël blijft door JHWH bemint, en zal de wereldheerschappij ontvangen in het komend Godsrijk. Het grote Jubeljaar is aanstaande, de vrijlating van de overspelige vrouw, om wederom door JHWH aangenomen te worden.

Het hart van JHWH is vol ontferming, liefde tot Zijn volk:

Hosea 11:8 Hoe zou Ik u overgeven, o Efraim? u overleveren, o Israël? Hoe zou Ik u maken als Adama, u stellen als Zeboim? Mijn hart is in Mij omgekeerd, al Mijn berouw is te zamen ontstoken.

Samenvatting

Tweelingzielen worden gekend in hun overeenkomstige geslachtskenmerken. Hun aard vult elkaar aan, evenals hun intelligentie. De ander zien zij als hun betere zelf, daarom zijn ze afhankelijk van elkaar. Tweelingzielen komen nooit voort uit één gezin, daar heeft de Schepper voor gezorgd, ter voorkoming van incest en verzwakking van het geslacht. De Farao's hadden het dan ook mis met hun zus-en-broer huwelijken. Tweelingzielen zijn wel identiek. Groepszielen zijn zielsverwanten die op elkaar lijken. Volkszielen zijn van eenzelfde soort en inborst, aan elkaar verbonden door patriottische gevoelens. Er is in deze wereld veel ellende

en onrecht, wat moeilijk te begrijpen is wanneer wij geen oog hebben voor de reinheid van de geslachtsgemeenschap, voor de Goddelijke voorschriften inzake procreatie. Die zijn er ter voorkoming van degeneratie.

Israël is het Godsvolk, het heilige zaad. Als volk begon het klein. Het volk werd zwaar op de proef gesteld in Egypte. Hun voortbestaan werd door de Farao zwaar bemoeilijkt door de moord op alle jongetjes die geboren werden. De exodus volgde, daarna de quarantaine in de woestijn, alvorens

het land Kanaän te mogen erven. Wij zien hieruit dat alles in de schepping zich voortbeweegt in de richting van éénwording tussen tweelingzielen, éénwording tussen groepszielen, volkszielen en wereldzielen. Jammer dat niet alle huwelijken uit tweelingzielen bestaan. Wel kunnen de partners als brug dienstdoen om andere tweelingzielen voort te brengen, en ook om zielsgroepen te verenigen. Zelf zullen zij mogelijk tot deze zielsgroepen behoren. Ieder mens heeft een tweelingziel, ook al ontmoet

niet iedereen op aarde zijn tweelinghelft. Het hoe en waarom is vooralsnog onduidelijk. De Schepper gaf Adam het leven door middel van inblazing, een tweemens in één, androgeen. Die tweemens werd gesplitst, waarvan elk deel in het diepst van zijn wezen het beeld bleef van de ander, wat men voor altijd blijft meedragen. Vandaar de hoop die op de bodem van elk mensenhart ligt om ooit de ware Jakob of Rachel te zullen ontmoeten. Die Jakob en of Rachel bezit alleen wat de ander compleet maakt, om tot volkomen harmonie te geraken. Een Hogere Hand brengt tweelingzielen tot elkaar. Er kunnen hier nog storende factoren in het spel aanwezig zijn die de Goddelijke leiding dwarsbomen. God is liefde, en wij zijn ook liefde wanneer wij leven in Zijn liefde. Wij zijn door Hem gemaakt en leven in een wereld vol tegenstellingen, met de hoop en zekere verwachting terug te keren tot Hem in oneindige liefde en éénwording. Wanneer liefde zich afscheurt van de andere tweelingziel, neemt ze evenwel toe en keert ze uiteindelijk weer terug, aangezien de ware liefde geen andere kant op kan dan die van haar tweelingziel! De wetten van het universum zeggen het ons dat wanneer ware liefde scheurt op de één of andere wijze, het uiteindelijk zal worden geheeld! De weg naar heling kan lang en pijnlijk zijn, maar tot

stand komen zal het! Het komt alles goed! Het is immers onze bestemming om verenigd te zijn met onze tweelingziel. Deze bestemming kunnen wij niet ontlopen, noch ontgaan! Wáre liefde is onvergankelijk en laat zich niet dwingen. Voorwaarden stellen is emotionele chantage, volgens Pieter Stuurman, zie <http://pieterstuurman.blogspot.com/>

Omdat liefde onvergankelijk is, blijft ze altijd bestaan, ook wanneer tweelingzielen door omstandigheden uit elkaar werden gedreven en ze op afstand van elkaar voortleefden. Iemand die je tweelingziel is en echt van je houdt, zal je vrijlaten en geen enkele dwang opleggen, noch voorwaarden stellen. Echte liefde zal de ander stimuleren in positieve zijn, zonder dwang. Wanneer een echte liefdesrelatie wordt beëindigd komt men in de eenzaamheid. Dat kan een zeer nuttige tijd zijn om tot jezelf te komen, om geestelijk sterk te worden. Mozes moest 40 jaar in de eenzaamheid rondzwerven als herder in Midian alvorens hij het volk Israël uit Egypte mocht leiden. Wanneer wij te sterker uit de strijd in de eenzaamheid voortkomen, zal dat ons te sneller tot onze tweelingziel

trekken. Immers, veelal gaat aan de ontmoeting van onze tweelingziel een periode van beproeving en eenzaamheid vooraf. In die tijd leren wij de lessen die nodig zijn om in harmonie te leven met onze tweelingziel, en om in harmonie te zijn met JHWH, met de natuur en met onszelf. In die eenzaamheid moeten wij leren om te luisteren naar de stem van ons hart, om des te beter het leven te

leren verstaan. Er is een Hogere Hand die ons daarin onderwijst, leidt en bestuurt, op weg naar de ontmoeting en vereniging met onze tweelingziel. Echte relaties dienen tot groei. Waar er in relaties geen groei meer is, maar neergang, daar blijkt dat het niet om tweelingzielen gaat, jammer genoeg. Bij tweelingzielen is er groei, een altijd voortgaande groei. Ze stimuleren elkaar en zijn geen blok aan het been van de ander. Ze zijn geen negatieve remmende factor die verlamdend werkt. Het grote gebod van JHWH, God lief te hebben bovenal en de naaste als jezelf, is voor tweelingzielen geen grote opgave. Wij kunnen in de samenleving niet exact bepalen wie niet of wie wel onze naaste is, zodat wij niet iedereen kunnen liefhebben als onszelf. Dat kunnen tweelingzielen wél bepalen, en vandaar dat zij hun spiegelbeeld liefhebben als zichzelf. Hun andere helft zijn ze zelf. Zij

zullen elkaar dan ook nooit diepgaand kwetsen, noch zichzelf boven hun spiegelbeeld verheffen. Hun liefde is immers de heilige onschuld zelve. Men geeft elkaar geen steken en verwijten. De liefde bedekt alle dingen! Wanneer God liefde is -en dat is Hij- dan is de liefde hét geëigende bouw materiaal van de gehele schepping. De schepping toont energie, kracht, liefde, met als tegenpool haat, destructie en vernietiging. Liefde brengt verantwoordelijkheid met zich mee om de schepping in harmonie te laten verkeren. Totdat God alles in allen zal zijn!

Citaten:

De ontmoeting tussen tweelingzielen is zeer heftig, omdat je in elkaars hart kunt zien.

Innerlijk zijn tweelingzielen onafscheidelijk. Elk van de zielhelften zal de ander als een soort magneet aan blijven trekken.

Het gevoel van op zoek zijn, naar wat dan ook, de onrust die daarvoor lag, valt daarmee geheel in het niet.

Ware liefde ligt niet in uiterlijkheden.

Hoewel tweelingzielen in aanleg zo eender zijn, lijkt het voor hen noodzakelijk verschillende wegen te gaan voordat ze elkaars complementen kunnen zijn.

Tweelingzielen kunnen elkaar alleen maar herkennen als ze beiden een bepaalde geestelijke rijpheid hebben bereikt. De tweelingziel is het spiegelbeeld, de andere kant van het zelf. Het is een feit dat we een wezenlijk deel van onszelf in een nieuw licht zien.

Door bij elkaar terug te keren helpen de tweelingzielen de mensheid als geheel terug te keren tot de bron.

Hoe meer ik in jou herken, des te meer ik mezelf word.

Tweelingzielen wijzen elkaar de weg naar het hart.

Tweelingzielen kunnen in de diepste duisternis afdalen en zich in woede tegen elkaar keren als de opdracht die hen gegeven wordt te zwaar wordt. Dit kan dus voorkomen vanuit hun menselijke zwakheden.

Zolang je ego actief is, zal het voortdurend werken om je weg te houden bij de liefde.

Liefde ziet de gelijkenissen -- angst de verschillen

#Het verstand zoekt naar echte relatie. Het hart zoekt een spirituele partner.

Leren leven is leren loslaten.

Alleen de liefde is in staat om de mensen te verenigen, om hen heel te maken en te vervullen, want alleen de liefde verenigt hen in wat hun diepste wezen is.

Bronnen: